

Du går tur med hunden din midt i byen. 20 minutter hjemmefra gjør den fra seg på fortauet. Du oppdager at du har glemt pose. Går du hjem og henter?

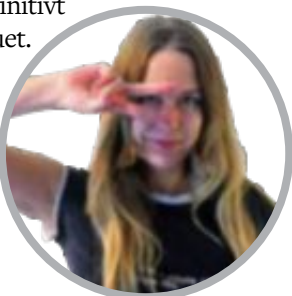

MARIT LESJØ

tvitreren «Grusomme Marit»

Det er jo bare å være konsekvent.

Dere vet folk som ikke har fått barn ennå? Som bare «det er kjempelett å oppdra en unge, da, det er bare å være konsekvent»? Barna til de barnløse klikker aldri i vinkel foran godterihylla. De gråter ikke på flyet, peker aldri på folk på gata og sier «MAMMA, DEN MANNEN ER VELDIG TJUKK», og de er ikke så glad i brus egentlig, de liker best vann. Og elsker broccoli og grønnkål! Og aller viktigst: de må aldri bæsje hvis du har glemt bleiene hjemme. Siden jeg er hundeløs er det litt på samme måte med min hund. Den tigger ikke ved bordet, knurrer aldri til fremmede og bæsjer definitivt ikke på fortauet. Den har med egen pose, eller holder seg til vi kommer hjem.

PER INGE TORKELSEN

komiker

«Bonzo! Ka e det du har gjort? Nå va du virkelig flinke».

«Endelig har du lært. Innforbi dette gjerdet bor Karsten Nilsen, og han e ein av de stysste drittsekkane så går på to bein. Han e ekkel å se te, dumme i håvet, han lukte svette, og han e ein ufordragslige intolerante rasist. Så dette fortjente han. Eg håbe du har merr på lager, for nå ska me finna fortauet te tante Aslaug».

LEIF EDWARD OTTESEN KENNAIR

evolusjonspsykolog

Midt i byen, uten hundepose? Dette er vel mer et praktisk enn et etisk spørsmål.

Midt i byen og 40 minutter (20 minutter hjem, 20 minutter tilbake) før jeg har mulighet å plukke opp, leter jeg nok primært etter en plastpose eller noe annet jeg kan fjerne hundebæsjen med der jeg er. Og det bør jo være mulig!

Dette mener leserne

I en avstemning på nettet har vi spurt leserne hva de ville ha gjort dersom de sto overfor ukens dilemma. Svarene fordelte seg slik:

27%

ville ha gått hjem og hentet pose.

73%

ville ikke ha gjort det.